

Pootgoedteler Johan Remijn heeft talent voor Talentbewaring

'Geheim is verse lucht'

Akkerbouwer Johan Remijn in Tollebeek bewaart zijn pootaardappelen en die van collega's met kiemgroeieregulator Talent. In de ruim zeven jaar dat hij het middel gebruikt, heeft hij geen misvormingen gezien en ook geen klachten gehad. „Talent is een prachtig middel, maar je moet het wel goed gebruiken. Het geheim is volgens mij CO₂; verse lucht.”

De bewaring van Remijn is bijna helemaal vol. De akkerbouwer heeft een eigenhandig gefabriceerde klapper voor zich op tafel liggen: een latje waarop de bladen met de rasnamen, hoeveelheden en eigenaren zijn geniet. Op de lijst prijken 'makkelijke' rassen als Agria, Fontane, Biltstar, Santé en Markies, maar ook een kiemlustig ras als Première. In totaal ligt er 430 ton pootaardappelen bij Remijn in de bewaring; 120 ton eigen poters en de rest van derden.

Het zijn meest Agrico-rassen, op een enkele uitzondering na. „Van de Première dacht ik in het eerste jaar dat het riskant zou worden; dat ras kiemt als een gek. Na het sorteren zijn ze binnengekomen en in de eerste week krijgen de eerste behandeling. Bij het uitschuren bleken ze helemaal kaal en ik vroeg me af of ze nog wel zouden kiemen. Wat blijkt? Helemaal geen problemen.”

Hoewel Remijn de bewaring goed in de vingers heeft, lukt het niet bij elk ras. „Spunta's kan ik hier niet hebben, dat ras is niet geschikt voor bewaring met Talent. Te veel Talentkoppen, lichtere koppen die wat uitsteken. Het lijkt op bont.” In de schuur staan ook enkele tonnen

Everest, Ramos en El Mundo, KWS-rassen. „Dat gaat ook goed, al moet ik El Mundo goed volgen want dit is het eerste jaar.”

Bewaring niet potdicht

Remijn heeft in zijn schuur gekozen voor de relatief eenvoudige aanpak. Er is een drukwand aangebracht en in zijn schuur van het Groningse type hangt een dubbele laag zwart plastic als afscheiding. In de schuur hangt de indringende geur van Talent. „Dat ruik je het hele jaar.”

Het zit goed dicht, maar niet potdicht zoals hond Boris bewijst. Er klinkt wat gekraak en het dier meldt zich achter de drukwand. „Het is belangrijk dat het niet helemaal dicht is”, vindt de akkerbouwer. „In die moderne cellen waarbij alles potdicht is, zie je het nog wel eens misgaan, ook al wordt van tijd tot tijd buitenlucht gebruikt om te ventileren. Ik kan het niet hardmaken, maar een gesloten circuit is volgens mij niet goed.”

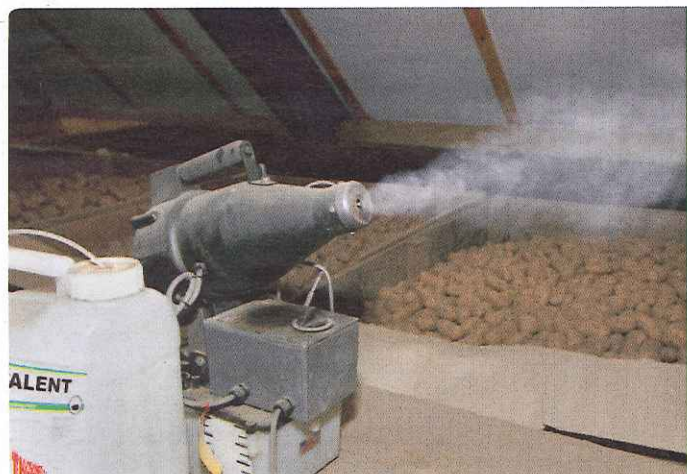
De CO₂ die tijdens de bewaring ontstaat, hoopt zich in ieder geval niet op. Agrifirm heeft vorig jaar onder andere bij Remijn metingen

gedaan. Er is geen relatie gevonden tussen het CO₂-gehalte en afwijkende planten na Talentbewaring, maar de gedachte is dat CO₂-ophoping moet worden voorkomen.

De aanpak van Remijn werkt in ieder geval goed, dat heeft hij de eerste jaren zorgvuldig uitgezocht met Agrifirm. Met een rookapparaat bracht hij de luchtstroom in de bewaring in beeld. Dat bracht hem er toe de kisten strak tegen de wand te zetten en de kieren bovenaan de kisten dicht te nieten met kartonnen stroken, zodat de lucht ook echt door de kisten gaat. De Cyclomatic vernevelaar staat op een vlondertje met een jerrycan ernaast, bovenop de kisten, zes meter van de klep van de drukwand. „Zo is de circulatie optimaal”, heeft de akkerbouwer met zijn begeleider Jeroen Nijenhuis van Agrifirm uitgevonden.

Zelf neerzetten

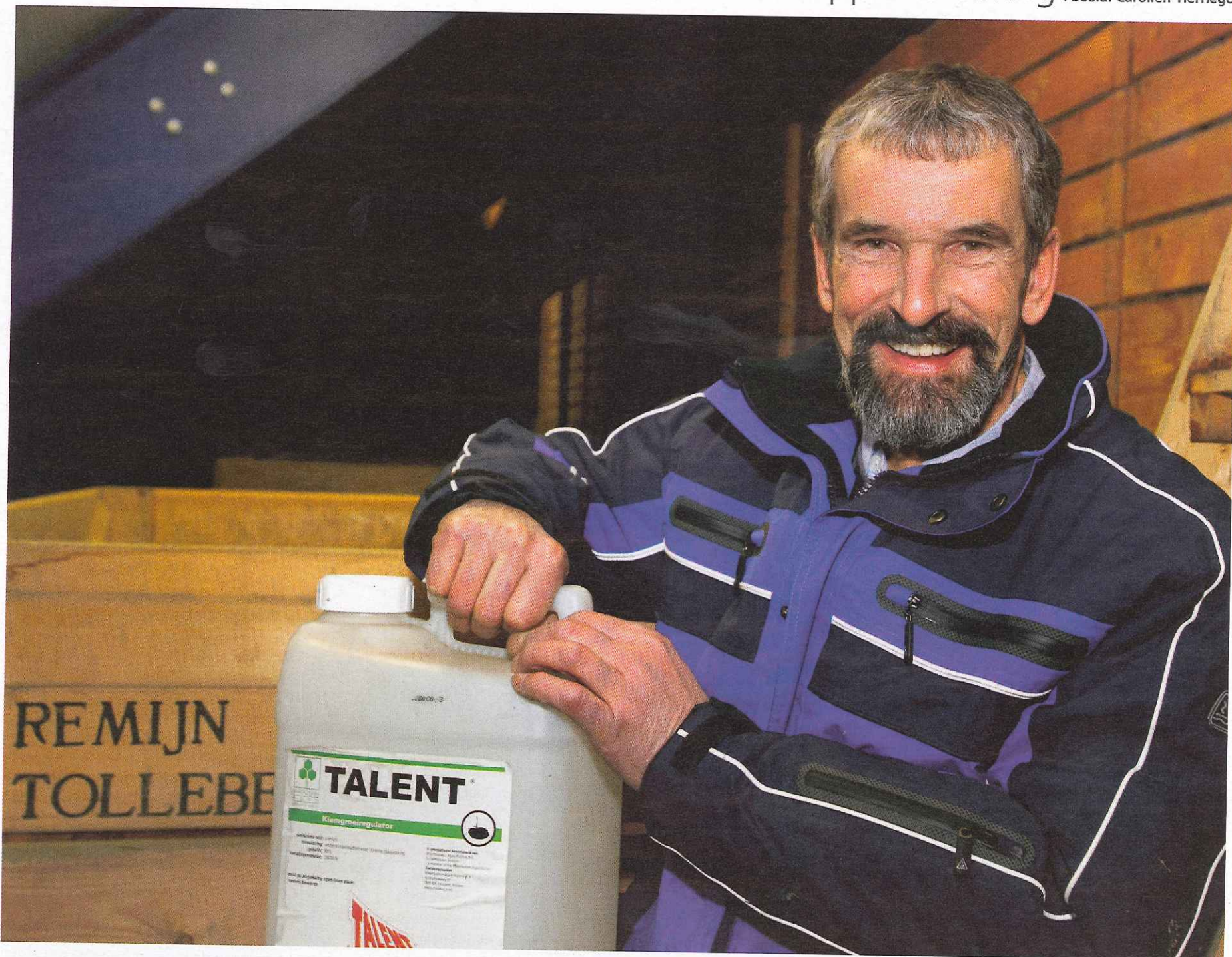
Remijn wil de aardappelen ieder jaar zelf in drie dagen tijd voor de wand zetten. „Half december begin ik te bellen wanneer ze kunnen brengen. Past het niet, dan kom

De plaats van de vernevelaar luistert nauw. Remijn deed aanvankelijk samen met Agrifirm veel onderzoek om tot de optimale bewaarmethode te komen.

Bedrijfsgegevens

Johan Remijn (58) in Tollebeek bewaart zijn pootgoed en dat van andere telers sinds 2005 met de Kiemgroeieregulator van natuurlijke oorsprong Talent. De akkerbouwer vernevelt het middel met een Cyclomatic-vernevelaar over maximaal zeshonderd ton aardappelen. Problemen heeft hij naar eigen zeggen nog nooit ervaren. Telers met rassen die minder geschikt zijn Talentbewaring verwijst hij door naar een ander en bij twijfel schakelt hij Jeroen Nijenhuis van Agrifirm in. Nijenhuis en Remijn hebben in het verleden veel proeven gedaan en inmiddels heeft de teeltbegeleider een lange lijst van aardappellrassen die wel en niet geschikt zijn. Behalve 24 bunder pootgoed heeft Remijn zelf ook nog een intensief bouwplan met 12 bunder wortelen, 12 bunder uien, plus witlof, bieten en tarwe (elk 8 hectare).

Johan Remijn is Talentgebruiker van het eerste uur. De kiemgroeiregulator kreeg in 2005 toelating in het pootgoed en sinds dat jaar gebruikt hij het middel. „Ik oogst tien ton Agria in de pootgoedmaat meer.“

ik de aardappelen desnoods zelf halen.” Op maandag, dinsdag en woensdag rijdt hij de kisten naar binnen, om op zaterdag met de behandeling te beginnen. „Dan is er verder weinig beweging in de schuur.” In de tussentijd krijgen de aardappelen tijd om allemaal op dezelfde temperatuur van ongeveer zeven graden te komen. „Ze komen uit de koeling, dan slaan ze nat. Pas als alles droog en op temperatuur is, begin ik.” De pooters krijgen eerst twee keer per week een behandeling met grote doseringen. „Ik doe het in twee keer omdat de ventilator anders te lang draait.” In twee keer vijf uur tijd gaat er tien liter Talent doorheen, goed voor dertienhonderd euro. De schuur blijft twee dagen dicht. „Het is een kostbaar middel en voor de bewaring hier krijgen mijn klanten ook een flinke rekening, maar dat geld verdien je dubbel en dwars terug met de opbrengst.”

Meer knollen in goede maat

De behandeling levert volgens Remijn een mooier gewas op, met meer stengels die gelijkmatig komen. „Ik hoor om mij heen veel klachten over te grof pootgoed, maar daar heb ik geen last van. Ik heb juist een hoge opbrengst in de pootgoedmaat.” De teler schat dat hij tien procent meer oogst. Aan het toedienen van de

kiemgroeiregulator komt geen computer te pas. Ventilator aan en de stekker van de vernevelaar erin, twee keer per week voert Remijn het ritueel uit. Bij het inschuren kiest Remijn een referentiekist, waarvan hij verwacht die het ras snel spuit. Die houdt hij gedurende de bewaarperiode scherp in de gaten. Na behandeling draait de ventilator nog een uur door. Eens per week komt er buitenlucht bij. De eerste maand gebruikt hij 25 cc per ton en als er 'trammelant' ontstaat, corrigeert hij met een eventuele extra dosis. „Ik wil geen kiem zien.”

De maand erop gaat er zeventien tot twintig cc per ton door en weer een maand later wordt weer iets minder: vijftien cc. „Zo bouw ik het geleidelijk aan af.” Aan het einde van het bewaar seizoen halverwege maart gebruikt hij nog maar drie tot vijf cc. De ventilator, de vernevelaar en de plastic afscheiding zijn de belangrijkste instrumenten om de bewaring mee te sturen. Aan koeling doet Remijn niet en zelfs nu het kwik in de Noordoostpolder beneden de tien graden onder nul zakt, zijn de aardappelen nog steeds zeven graden. „Aardappelen produceren zelf ook warmte.”

Kiemlustige rassen

In de loop van de jaren heeft Remijn een soort eigen Talentbewaring ontwikkeld.

„Ik speel er een beetje mee”, merkt hij op terwijl hij de stekker weer uit het stopcontact trekt na een demonstratie. Hoewel de luchtwegen de extra dosis kiemgroeiregulator duidelijk opmerken, steekt de akkerbouwer rustig een shagje op. „Ik heb er geen last van.”

Remijn staat erop bij het inschuren van alle partijen een paar kisten te bekijken. De kisten met de kiemlustigste rassen staan het dichtst bij de ventilator. Dit jaar zijn alle pooters kiemlustig, ik ben nu pas begonnen met afbouwen.” Uitrijden doet Remijn ook weer zelf. Hij laat de partij wel eerst controleren door de eigenaar. Dat vinden de meeste pootgoedtelers prettig, weet de akkerbouwer. „Ik neem er ook een paar dagen de tijd voor.”

Remijn en zijn klanten zijn tevreden en hij ziet geen reden om anders te gaan werken. „Ik ben Talent blijven gebruiken met goede resultaten, ook toen veel andere telers afhaakten en voor kistendraaien kozen. Daar heb je ruimte voor nodig en het is niet zonder risico. Je hebt veel kans op beschadiging en versmering. Met Talent komen ze zonder schade in de pootmachine en je hebt een hogere opbrengst. Ik durf te stellen dat telers met Agria's een dief van hun eigen portemonnee zijn als ze niet voor Talentbewaring kiezen, mits de behandeling goed is natuurlijk.” ■